

VODOGRADNJA OSIJEK d.d. u stečaju

Osijek, Petofi Sandora 206a

6 St-2068/2018

IBAN HR 57240200611000916410

stečajna upraviteljica

Nada Gagro, odvjetnica

Pozivom na broj:Pn-25/2020

Republika Hrvatska

Općinski sud u Vukovaru

Pravna stvar:

Tužitelji: Laura Matin OIB 5034063991, Kristijan Matin OIB 0014329524, Lorena Matin OIB 46645463264 i Romina Matin OIB 54274734981, svi iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36

Tuženik: VODOGRADNJA OSIJEK d.d. u stečaju ,Petofi Sandora 267a Osijek koju zastupa stečajna upraviteljica Nada Gagro ,odvjetnica u Vinkovcima, Glagoljaška 52

Podnesak tuženika

e-komunikacija

Tuženik obavještava da je u stečajnom postupku koji se provodi nad tuženikom došlo do promjene stečajnog upravitelja budući da je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj 6 St-2067/18-82 od 20. svibnja 2020. godine i dopunskim rješenjem broj 6 St-2067/18-84 od 26. svibnja 2020. godine razriješen stečajni upravitelj Jozo Perić ,a za stečajnu upraviteljicu je imenovana Nada Gagro.

dokaz: citirana rješenja

Budući da je prilikom preuzimanja dužnosti utvrđeno da ZOU Radojica Vučković i Sreten Baljak nije vratio spis mada im je punomoć prestala s danom otvaranja stečajnog postupka , odnosno 04. ožujka 2020. godine, stečajna upraviteljica moli odgodu rasprave zakazane za dan 09. lipnja 2020. godine na rok od 30 dana kako bi mogla preuzeti spis i upoznati se s predmetom radi daljnjeg zastupanja.

Stečajna upraviteljica nadalje navodi da je tuženik pravna osoba u stečaju i na njega se isključivo primjenjuje Stečajni zakon kao lex specialis (NN 71/15 i 104/17- dalje SZ).

Budući da je tražbina tužitelja osporena jer je parnični postupak bio u tijeku, tužitelji su dužni u nastavku postupka najprije

uskladiti, odnosno postaviti tužbeni zahtjev u skladu s odredbom čl.270
.SZ-a jer isti mora biti na utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja kao
tražbine drugog višeg isplatnog reda.

U Vinkovcima, 01. lipnja 2020. godine

Za tuženika:

Nada
Gagro

Digitalno potpisao:
Nada Gagro
Datum: 2020.06.01
10:33:33 +02'00'

ZAPISNIK
od 1. listopada 2020.
sastavljen kod Općinskog suda u Vukovaru

OD SUDA NAZOČNI:
Sudac: Silvia Gretschl-Kajba
Zapisničar: Ankica Sabljčić

PRAVNA STVAR:
Tužitelj: Kristijan Matin i dr.
Tuženik: Vodogradnja Osijek d.d.
Radi: naknade štete

Nakon oglašavanja pravne stvari u 12,30 sati sudac utvrđuje da su pristupili:

Za I-tužitelja: punomoćnik
Za II-tužitelja: punomoćnik
Za III-tužitelja: punomoćnik
Za IV-tužiteljicu: punomoćnik zakonskog zastupnika
Za tuženika: stečajni upravitelj
Za umješaača na strani tuženika: nitko

Utvrđuje se da je na ročište za glavnu raspravu za I-tužitelja Kristijana Matin iz Vukovara, za II-tužiteljicu Rominu Matin iz Vukovara, za III-tužiteljicu Lorenu Matin iz Vukovara pristupio punomoćnik Zoran šarić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zoran Šarić i Slavko Nedić iz Osijeka i da je za IV-tužiteljicu Matin mlt. Lauru pristupio punomoćnik zakonskog zastupnika Kristijana Matina, Zoran Šarić odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zoran Šarić i Slavko Nedić iz Osijeka, da je za tuženika Vodogradnju d.d. Osijek pristupio stečajni upravitelj Nada Gagro, odvjetnica iz Vinkovaca i da nije pristupio nitko za umješaača na strani tuženika Merkur osiguranje d.d. Zagreb za koga je dostava poziva uredno iskazana a izostanak je opravdan telefonskim putem po punomoćniku Saši Goluboviću dipl. iur.

Nadalje utvrđuje se da na današnje ročište za glavnu raspravu nije pristupio vještak Ivica Završki, dipl. inž. Građevinski fakultet u Zagrebu za koga je dostava poziva uredno iskazana a izostanak je opravdao telefonskim putem zbog službene spriječenosti.

Sudac donosi

rješenje

Glavna rasprava će se održati.

Tužitelji I-III po punomoćniku i mlt. IV-tužiteljica po punomoćniku zakonskog zastupnika ostaju kod tužbe st tim da tužbeni zahtjev glasi:

"Utvrđuje se osnovanim tražbina tužitelja prema tuženiku koja tražbina je prijavljena dana 24. ožujka 2019. godine za Kristijana Matin pod rednim brojem 59 u iznosu od 236.553,32 kune, za Lorenu Matin pod rednim brojem 61 u iznosu od 75.000,00 kuna, za Lauru Matin pod rednim brojem 71 u iznosu od 75.000,00 kuna i za Rominu Matin pod rednim brojem 84 u iznosu od 221.500,00 kuna u stečajni postupak otvoren pred Trgovačkim sudom pod poslovnim brojem: St-2067/2018. Nalaže se tuženiku da tužiteljima nadoknadi parnični trošak".

Tuženik po stečajnom upravitelju ostaje kod svih navoda iz odgovora na tužbu i svih navoda iznesenih tijekom postupka a u odnosu na danas specificirani tužbeni zahtjev ističe da su tužitelji bili u obvezi prijaviti sve svoje tražbine nastale do dana otvaranja stečajnog postupka s naslova glavnog duga, zateznih kamata nastalih do dana otvaranja stečajnog postupka 4. ožujka 2019. kao i nastalih sudskih troškova također do dana otvaranja stečajnog postupka budući da je stečajnim zakonom jasno određeno da i nedospjele tražbine dospijevaju s danom otvaranja stečajnog postupka.

DOKAZNO RJEŠENJE

Vrši se uvid u rješenje Centra za socijalnu skrb Vukovar od 17. prosinca 2010. (list 4-5 spisa), vrši se uvid u zapisnik o očevidu Policijske postaje Vukovar od 7. svibnja 2010. (list 6-8 spisa), vrši se uvid u smrtni list Matičnog ureda Vukovar od 14. svibnja 2010. na ime Martin mlt. Marina (list 9 spisa), vrši se uvid u vjenčani list Matičnog ureda Oroslavje od 19. studenoga 2004. (list 10 spisa), vrši se uvid u rodni list Matičnog ureda Vukovar za IV-tužiteljicu Martin mlt. Lauru od 8. lipnja 2006. (list 11 spisa), vrši se uvid u rodni list Matičnog ureda Zabok za III-tužiteljicu Lorenu Martin (list 12 spisa), vrši se uvid u elaborat Hrvatskih voda, Odjela za vodno područje sliva Drave i Dunava (list 16-17 spisa), vrši se uvid u podatke Lučke kapetanije Osijek od 20. travnja 2012. (list 22-23 spisa), vrši se uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za I-tužitelja (list 26 spisa), vrši se uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za II-tužiteljicu (list 27 spisa), vrši se uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za III-tužiteljicu Lorenu Martin (list 29 spisa), vrši se uvid u fotodokumentaciju očevida PU Vukovarsko – srijemske, Odjela kriminalističke policije, Odsjeka kriminalističke tehnike od 29. travnja 2011. (list 32-38 spisa), vrši se uvid u obavijest tuženika Lučkoj kapetaniji Vukovar, Vukovar o početku radova od 7. svibnja 2010. (list 44 spisa), vrši se uvid u zapisnik o obavljenom inspeksijskom pregledu vodnog puta objekata sigurnosti plovidbe, luka i pristaništa od 10. svibnja 2010. (list 45-46 spisa), vrši se uvid u rješenje Odjela inspeksijskih poslova, Uprave za sigurnost plovidbe, zaštitu mora i unutarnjih voda od 10. svibnja 2010. (list 48 spisa), vrši se uvid u rješenje Uprave unutarnje plovidbe Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 6. rujna 2010. (list 49-51 spisa), vrši se uvid u Suglasnost Agencije za vodne putove, Vukovar od 12. svibnja 2010. (list 52 spisa), vrši se uvid u zapisnik o izvršenom inspeksijskom pregledu plovila "TS-507" od 10. svibnja 2010. (list 53 spisa), vrši se uvid u prijavu odlaska i dolaska Kapetaniji pristaništa Vukovar od 22. travnja 2010. (list 54 spisa), čita se izjava svjedoka Josipa Mravunca sa zapisnika od 27. veljače 2014. (list 80-82 spisa), vrši se uvid u R-1 račun broj:0299-001 (list 83 spisa), vrši se uvid u uplatnicu Komunalca d.o.o., PJ Novo groblje - Dubrava od 18. svibnja 2010. (list 84 spisa), vrši se uvid u račun Hrvatskog radio Vukovar broj:0001880 od 14. svibnja 2010. (list 85 spisa), vrši se uvid u uplatnicu Gradskog puhačkog orkestra broj:7/2010 od 10. svibnja 2010. (list 86 spisa), vrši se uvid u ponudu broj: 0004-001 od 18. svibnja 2010. (list 87 spisa), čita se izjava svjedoka Danijela Šimunića sa zapisnika od 13. siječnja 2015. (list 105-109 spisa), vrši se uvid u Ugovor o radovima održavanja voda I. i II. reda na certifikacijskom području 34 sklopljen između Hrvatskih voda i tuženika i uvid u pregled radova i troškova (list 110-112), vrši se uvid u građevinske dnevnik tuženika za radove na sanaciji obaloutvrde u Vukovaru od 7., 8. i 10. svibnja 2010. (list 113-115 spisa), vrši se uvid u rješenje o prekršaju Vijeća za prekršaje Lučke kapetanije Vukovar od 14. ožujka 2011. (list 116-118 spisa), čita se izjava II-tužiteljice Romine Martin i III-tužiteljice Lorene Martin iz Vukovara sa zapisnika od 3. listopada 2018. (list 150-153 spisa), vrši se uvid u presliku učeničke knjižice za Marina

Matina (list 159-165 spisa), vrši se uvid u medicinsku dokumentaciju za II tužiteljicu Rominu Matin (list 166-175 spis), čita se izjava I-tužitelja Kristijana Matina i zakonskog zastupnika IV-tužiteljice Matin mlt. Laure sa zapisnika od 5. studenoga 2018. (list 176-178 spisa), čitaju se izjave svjedoka Marka Ćirića i svjedoka Gorana Đurokovića sa zapisnika od 5. prosinca 2018. (list 190-194 spisa), vrši se uvid u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-2067/18-15 od 4. ožujka 2019. (list 210-215 spisa), vrši se uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 9. travnja 2019. (list 217-222 spisa), vrši se uvid u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-2067/18-2 od 20. svibnja 2020. (list 248-250 spisa), vrši se uvid u dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-2067/18-84 od 26. svibnja 2020. (list 251-252 spisa).

Dokazni postupak je završen.

Tužitelji I-III po punomoćniku i mlt. IV-tužiteljica po punomoćniku zakonskog zastupnika i nadalje ostaju kod tužbe i uređenog tužbenog zahtjeva u cijelosti. Traže trošak prema troškovniku koji prilaže u spis.

Tuženik po stečajnom upravitelju i nadalje ostaje kod svih dosadašnjih navoda. Traži trošak prema troškovniku koji prilaže u spis i prema troškovniku tuženika za vrijeme dok ga je zastupao punomoćnik.

Sudac donosi

rješenje

Glavna rasprava je zaključena Ročište za donošenje i objavu presude održat će se 10. studenoga 2020. u 13,00 sati o kojem ročištu se obavještavaju tužitelji I-IV putem punomoćnika i tuženik putem stečajnog upravitelja te se upozoravaju na posljedice iz čl. 335. st. 7. Zakona o parničnom postupku.

O ročištu za objavu presude pismeno obavijesti umješaća na strani tuženika.

Dovršeno u 13,05 sati.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 31

2 Poslovni broj: Pn-25/2020-11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Vukovaru, OIB:69370038985, po sucu tog suda Silvii Gretschl-Kajba kao sucu pojedincu u građansko-pravnoj stvari I-tužitelja Kristijana Matina iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36, OIB:00141329524, II-tužiteljice Romine Matin iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36, OIB:54274734981, III-tužiteljice Lorene Matin iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36, OIB:46645463264 i IV-tužiteljice Matin mlt. Laure iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36, OIB:50340639911 zastupane po zakonskom zastupniku Kristijanu Matinu, koje zastupaju punomoćnici Zoran Šarić i Slavko Nedić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku protiv tuženika Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, Š. Petefija 206a, OIB:84765164046, koga zastupa stečajni upravitelj Nada Gagro, odvjetnica iz Vinkovaca, uz sudjelovanje umješaača na strani tuženika Merkur osiguranje d.d. Zagreb, Ulica kneza Ljudevita Posavskog 31, Zagreb, OIB:08937835435, koga zastupa punomoćnik Saša Golubović dipl. iur., radi utvrđenja osnovanosti tražbine, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave 1. listopada 2020., temeljem čl. 335. Zakona o parničnom postupku, dana 10. studenoga 2020.

presudio je

I Djelomično se prihvaća tužbeni zahtjev I-tužitelja Kristijana Matina OIB:00141329524 te se utvrđuje osnovanom tražbina I-tužitelja u iznosu od 225.753,32 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 59. koji postupak se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem:St-2067/2018., a preostali dio tužbenog zahtjeva I-tužitelja Kristijana Matina u iznosu od 10.800,00 kuna odbija se kao neosnovan.

II Djelomično se prihvaća tužbeni zahtjev II-tužiteljice Romine Matin OIB:54274734981 te se utvrđuje osnovanom tražbina II-tužiteljice u iznosu od 220.000,00 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 84. koji postupak se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem:St-2067/2018., a preostali dio tužbenog zahtjeva II-tužiteljice Romine Matin u iznosu od 1.500,00 kuna odbija se kao neosnovan.

III U cijelosti se prihvaća tužbeni zahtjev III-tužiteljice Lorene Matin OIB:46645463264 te se utvrđuje osnovanom tražbina III-tužiteljice u iznosu od 75.000,00 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 61. koji postupak se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem:St-2067/2018.

IV U cijelosti se prihvaća tužbeni zahtjev IV-tužiteljice Matin mlt. Laure OIB:50340639911 te se utvrđuje osnovanom tražbina IV-tužiteljice u iznosu od 75.000,00

kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 71. koji postupak se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem: St-2067/2018.

V Nalaže se tuženiku Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, Š. Petefija 206a, OIB:84765164046, da tužiteljima I-IV nadoknadi parnične troškove odmjerene u iznosu od 164.173,75 kune (slovima:stošezdesetčetiritisućestosedamdesettrikuneisedamdesetpetlipa) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelji I-IV u tužbi tvrde da je dana 7. svibnja 2010. smrtno stradao Marin Matin, sin odnosno brat tužitelja, na način da je sa šlepa pao u Dunav i utopio se, da je tuženik odgovoran za smrt Marina Matina iz razloga što je izvodio građevinske radove na obaloutvrđi rijeke Dunav, a nije osigurao gradilište sukladno zakonu što je bio dužan kao bi spriječio nekontrolirani pristup na gradilište-šlep, da su zbog toga tužitelji pretrpjeli neimovinsku štetu u vidu pretrpljenih i budućih duševnih bolova radi smrti bliskog srodnika i imovinsku štetu te na ime neimovinske štete tužitelji I-II kao roditelji Marina Matina potražuju iznos od 250.000,00 kuna svaki, tužitelji III-IV kao sestre Marina Matina potražuju iznos od 75.000,00 kuna svaka, zatim tužitelji I-IV na ime pokopa potražuju iznos od 15.000,00 kuna, na ime troškova karmina potražuju iznos od 5.000,00 kuna, na ime troškova crnine roditelja potražuju iznos od 6.000,00 kuna i na ime troškova za nadgrobni spomenik potražuju iznos od 30.000,00 kuna.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te navodi da je do štetnog događaja došlo na način da se Marin Matin bez nadzora roditelja ili neke punoljetne osobe, bez dozvole i neovlašteno popeo na plovni objekt (blatnjaču) u vlasništvu tuženika koji je bio pravilno usidren nakon radnog vremena i to izvan mjesta gdje je tuženik izvodio radove uređenja obale, da su radovi izvođeni na lokaciji d.o.r. Dunav od 1335+900 rkm do 1337+451 rkm što je razvidno iz Elaborata naručitelja radova Hrvatskih voda iz siječnja 2010., da se nesretni slučaj dogodio na lokaciji 1337+500 rkm što je razvidno iz zapisnika o očevidu, odnosno 50 metara izvan lokacije izvođenja radova, da su radovi na uređenju obale izvođeni sa vodnog puta, a ne sa obale tako da nisu propisane niti potrebne bilo kakve mjere osiguranja tzv. gradilišta i da je do štetnog događaja došlo isključivo radnjom mlt. oštećenog i propuštanjem nadzora nad njim od strane njegovih roditelja.

Na navode odgovora na tužbu tužitelji I-IV u pismenom podnesku od 29. prosinca 2011. očitovali su se da nisu odgovorni za smrt Marina Matina, da do štetnog događaja ne bi došlo da je tuženik postupao u skladu sa zakonom i da je tuženik izvodio radove na uređenju obale te je svoj plovni objekt (blatnjaču) ostavio usidrenu bez nadzora i potrebnih osiguranja da se na istu ne mogu popeti neovlaštene osobe.

U pismenom podnesku zaprimljenom kod ovog suda 8. svibnja 2012. tužitelji navode da je iz priloženog očitovanja Vijeća za prekršaje Lučke kapetanije razvidno da je tuženik izvodio radove na obaloutvrđi bez valjane suglasnosti Agencije za vodne putove, da je zbog toga tuženiku 10. svibnja 2010. zatvoreno gradilište, da je tuženik propustio obavijestiti nadležnu kapetaniju kako bi kapetanija propisala nautičko tehničke uvjete izvođenja radova, da je tuženik svjesno pristao na moguće posljedice i da tuženik odgovara za štetu po načelu objektivne odgovornosti.

Na navode tužitelja iz pismenog podneska od 8. svibnja 2012. tuženik se očitovao u pismenom podnesku zaprimljenom kod ovog suda 3. rujna 2012. u kojem navodi da se štetni događaj nije dogodio na mjestu gdje je tuženik izvodio radove uređenja obale niti u vrijeme kada su se na teglenici ili sa teglenice-ravne blatnjače TS-507 izvodili bilo kakvi radovi, da propust tuženika da zatraži suglasnost Agencije za vodne putove i obavijesti Lučku kapetaniju prije početka izvođenja radova nije u bilo kakvoj uzročno-posljedičnoj vezi sa štenim

dogadjajem, da je tuženik naknadno ishodio potrebne suglasnosti, da je sadržaj i način izvođenja radova te vezanje-sidrenje plovila (blatnjače) nakon radnog vremena bilo identično prije i nakon naknadnog ishođenja tražene suglasnosti i obavijesti, da se suglasnost Agencije za vodne putove i prometna suglasnost Lučke kapetanije traži isključivo iz razloga utvrđivanja da li izvođenje radova ometa vodne putove ili sigurnost plovidbe na vodnim putovima, da je plovni objekt-teglenica bila ispravna, pravilno izvezana i pod nadzorom što proizlazi iz dopisa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprave za sigurnost plovidbe, zaštitu mora i unutarnjih voda, da se nesretni slučaj dogodio izvan radnog vremena i na mjestu na kojem tuženik nije izvodio bilo kakve radove, da ne postoji niti jedan propis niti pojedinačni akt nadležnih tijela koji bi obvezivao izvođača radova na obaloutvrđi sa vodnog puta da posebno označava gradilište na obali i da je jedina obveza tuženika prilikom vezanja plovnog objekta-teglenice nakon radog vremena da to učini na ispravan način te da teglenica bude pod nadzorom dežurnih osoba, da teglenica nema svoju posadu tako da je bila pod nadzorom dežurnih osoba sa drugih plovila koja imaju svoju posadu i da uzrok štete nije izvođenje radova kao opasna djelatnost niti je pravilno usidrena teglenica opasna stvar.

U pismenom podnesku zaprimljenom kod ovog suda 25. travnja 2013. Merkur osiguranje d.d. Zagreb prihvaća da u ovoj parnici bude umješač na strani tuženika te navodi da se pridružuje navodima i tvrdnjama tuženika.

Na glavnoj raspravi održanoj 27. veljače 2014. tužitelji su povukli dio tužbe tako da za troškove pokopa traže iznos od 7.053,32 kune dok su za troškove nadgrobnog spomenika u iznosu od 30.000,00 kuna povukli tužbu tako da za imovinsku štetu traže ukupan iznos od 18.053,32 kune, a na povlačenje tužbe tuženik je pristao.

U pismenom podnesku od 3. listopada 2018. tužitelji I-IV su specificirali tužbeni zahtjev tako da s osnova pravične naknade zbog smrti bliske osobe I-tužitelj traži iznos od 220.000,00 kuna, II-tužiteljica traži iznos od 220.000,00 kuna, III-tužiteljica traži iznos od 75.000,00 kuna i IV-tužiteljica traži iznos od 75.000,00 kuna, zatim I-tužitelj na ime troška pokopa traži iznos od 7.053,32 kune, na ime troška crnine iznos od 4.500,00 kuna te na ime troška karmina traži iznos od 5.000,00 kuna, a II-tužiteljica na ime troška crnine traži iznos od 1.500,00 kuna sa zateznim kamatama od 24. studenoga 2011. do isplate.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje Centra za socijalnu skrb Vukovar od 17. prosinca 2010. (list 4-5 spisa), uvid u zapisnik o očevidu Policijske postaje Vukovar od 7. svibnja 2010. (list 6-8 spisa), uvid u smrtni list Matičnog ureda Vukovar od 14. svibnja 2010. na ime Marina Matina (list 9 spisa), uvid u vjenčani list Matičnog ureda Oroslavje od 19. studenoga 2004. (list 10 spisa), uvid u rodni list Matičnog ureda Vukovar za IV-tužiteljicu Matin mlt. Lauru od 8. lipnja 2006. (list 11 spisa), uvid u rodni list Matičnog ureda Zabok za III-tužiteljicu Lorenu Matin (list 12 spisa), uvid u elaborat Hrvatskih voda, Odjela za vodno područje sliva Drave i Dunava (list 16-17 spisa), uvid u podatke Lučke kapetanije Osijek od 20. travnja 2012. (list 22-23 spisa), uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za I-tužitelja (list 26 spisa), uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za II-tužiteljicu (list 27 spisa), uvid u potvrdu o imovnom stanju od 23. travnja 2012. za III-tužiteljicu Lorenu Matin (list 29 spisa), uvid u fotodokumentaciju očevida PU Vukovarsko – srijemske, Odjela kriminalističke policije, Odsjeka kriminalističke tehnike od 29. travnja 2011. (list 32-38 spisa), uvid u obavijest tuženika Lučkoj kapetaniji Vukovar, Vukovar o početku radova od 7. svibnja 2010. (list 44 spisa), uvid u zapisnik o obavljenom inspekcijskom pregledu vodnog puta objekata sigurnosti plovidbe, luka i pristaništa od 10. svibnja 2010. (list 45-46 spisa), uvid u rješenje Odjela inspekcijskih poslova, Uprave za sigurnost plovidbe, zaštitu mora i unutarnjih voda od 10. svibnja 2010. (list 48 spisa), uvid u rješenje Uprave unutarnje plovidbe Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 6. rujna 2010. (list 49-51 spisa), uvid u Suglasnost Agencije za vodne putove, Vukovar od 12. svibnja 2010. (list 52 spisa), uvid u zapisnik o izvršenom inspekcijskom pregledu plovila "TS-507" od

10. svibnja 2010. (list 53 spisa), uvid u prijavu odlaska i dolaska Kapetaniji pristaništa Vukovar od 22. travnja 2010. (list 54 spisa), uvid u R-1 račun broj:0299-001 (list 83 spisa), uvid u uplatnicu Komunalca d.o.o., PJ Novo groblje - Dubrava od 18. svibnja 2010. (list 84 spisa), uvid u račun Hrvatskog radio Vukovara broj:0001880 od 14. svibnja 2010. (list 85 spisa), uvid u uplatnicu Gradskog puhačkog orkestra broj:7/2010 od 10. svibnja 2010. (list 86 spisa), uvid u ponudu broj: 0004-001 od 18. svibnja 2010. (list 87 spisa), uvid u Ugovor o radovima održavanja voda I. i II. reda na certifikacijskom području 34 sklopljen između Hrvatskih voda i tuženika i uvid u pregled radova i troškova (list 110-112), uvid u građevinske dnevničke tuženika za radove na sanaciji obaloutvrde u Vukovaru od 7., 8. i 10. svibnja 2010. (list 113-115 spisa), uvid u rješenje o prekršaju Vijeća za prekršaje Lučke kapetanije Vukovar od 14. ožujka 2011. (list 116-118 spisa), uvid u presliku učeničke knjižice za Marina Matina (list 159-165 spisa), uvid u medicinsku dokumentaciju za II-tužiteljicu Rominu Matin (list 166-175 spisa), uvid u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-2067/18-15 od 4. ožujka 2019. (list 210-216 spisa), uvid u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj:St-2067/18-2 od 20. svibnja 2020. (list 248-250 spisa), uvid u dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj:St-2067/18-84 od 26. svibnja 2020. (list 251-252 spisa), izveo je dokaz građevinskim vještačenjem po Građevinskom fakultetu u Zagrebu (list 217-222 spisa), saslušao je svjedoka Josipa Mravunca (list 80-82 spisa), svjedoka Danijela Šimunića (list 105-109 spisa), svjedoka Marka Ćirića i svjedoka Gorana Đurokovića (list 190-194 spisa), saslušao je I-tužitelja i zakonskog zastupnika mlt. IV tužiteljice Kristijana Matina (list 176-178 spisa), II-tužiteljicu Rominu Matin i III-tužiteljicu Lorenu Matin (list 150-153 spisa) pa je utvrdio,

da je 7. svibnja 2010. u Vukovaru, Jana Bate bb na desnoj obali rijeke Dunav, na 1337,5 rkm smrtno stradao Marin Matin rođen 19. veljače 2000. u Vukovaru, sin Kristijana Matin i Romine Matin sada tužitelja I-II i brat Lorene Matin i Matin mlt. Laure, sada tužiteljica III-IV, da je bio odličan učenik trećeg razreda Osnovne škole "Siniše Glavaševića" u Vukovaru,

da je vlasnik teretnog broda TS 507 "Vodogradnja Osijek" d.o.o., Šandora Petefija 206 A, Osijek u cijelosti,

da se u dnevnoj plovidbi mora nalaziti jedan član posade (do 18,00 sati),

da plovila izvan plovnog puta moraju biti pod nadzorom osobe koja ne mora nužno biti član posade tog plovila već može biti član posade nekog drugog plovila koje stoji u blizini,

da teglenica nema prostorije za boravak ljudi i da ne mora imati stalnu posadu,

da je tuženik započeo radove sanacije obaloutvrde u Vukovaru rkm 1337+106 do 1337+451 bez suglasnosti Agencije za vodne putove i bez suglasnosti Lučke kapetanije Vukovar zbog čega je Inspektor sigurnosti plovidbe Uprave za sigurnost plovidbe zaštitu mora i unutarnjih voda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, izvođaču radova "Vodogradnja Osijek" d.d. iz Osijeka, Šandora Petefija 206A rješenjem klasa:UP/I-345-24/10-01/76 ur. broj:530-03/10-2 od 10. svibnja 2010. zabranio izvođenje radova do ishoda suglasnosti Agencije za vodne putove i prometne suglasnosti Lučke kapetanije Vukovar,

da je rješenjem Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprave unutarnje plovidbe klasa:UPII-345-24/10-01/2 ur. broj:530-05-10-3 od 6. rujna 2010. odbijena žalba "Vodogradnje Osijek" d.d. Osijek izjavljena protiv rješenja Inspektora sigurnosti plovidbe odjela inspekcijских poslova, Uprave za sigurnost plovidbe zaštitu mora i unutarnjih voda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture klasa:UP/I-345-24/10-01/76 ur. broj:530-03/10-2 od 10. svibnja 2010.,

da je Agencija za vodne putove, Vukovar dana 12. svibnja 2010. dala suglasnost izvođaču radova "Vodogradnja Osijek" d.d. Osijek za izvođenje radova na popravku i

dovođenju u funkcionalno stanje nožice i pokosa obaloutvrde gradskog tipa u Vukovaru na dionici od rkm 1337+106 do 1337+451 (Borovo) sukladno Planu o upravljanju vodama za 2010. godinu i Ugovoru o izvođenju radova sklopljenom između Hrvatskih voda i "Vodogradnje Osijek" d.d. dana 12. travnja 2010. kojima je planirano dopunjavanje nožice obaloutvrde lomljenim kamenom pomoću plovne mehanizacije te sanacija pokosa potpunom šljunkom, preslagivanje betonskih prizmi i betoniranjem uzdužnih greda za koje je izvođač dužan prije početka radova pribaviti prometnu suglasnost Lučke kapetanije Vukovar radi reguliranja plovidbe i određivanja nautičko tehničkih uvjeta sigurnosti plovidbe s obzirom da se plovidba Dunavom odvija u neposrednoj blizini radilišta,

da je Inspektor sigurnosti plovidbe Uprave za sigurnost plovidbe zaštitu mora i unutarnjih voda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture dana 10. svibnja 2010. izvršio inspekcijski pregled plovila TS-507 kojim je utvrđeno da pregledano plovilo nema nedostataka,

da je Ugovorom o radovima održavanja voda I. i II. reda na certifikacijskom području 34 sklopljenom između Hrvatskih voda i tuženika i uvidom u pregled radova i troškova (list 110-112) ugovoren popravak i dovođenje u funkcionalno stanje nožice i pokosa obaloutvrde gradskog tipa u Vukovaru na desnoj obali rijeke Dunav od rkm 1337+106 do 1337+451,

da su prema građevinskom dnevniku tuženika (list 113-115 spisa) radovi na sanaciji obaloutvrde u Vukovaru započeli 7. svibnja 2010.,

da su rješenjem o prekršaju Vijeća za prekršaje Lučke kapetanije Vukovar Pp-10/10-9 od 14. ožujka 2011. (list 116-118 spisa) "Vodogradnja Osijek" d.d. iz Osijeka, sada tuženik, i Goran Đuroković kao odgovorna osoba u pravnoj osobi proglašeni krivima što su 10. svibnja 2010. na rkm 1335+900 do 1337+451 uz desnu obalu rijeke Dunav, izvodili radove na sanaciji obaloutvrde s plovnom mehanizacijom: tegljač "Branimir", plovna dizalica "Voćinka", otvorena teglenica TO 1701 i teglenica – ravna blatnjača TS 507 iako za obavljanje radova na vodnom putu nisu ishodili prometnu suglasnost nadležne lučke kapetanije,

da su troškovi pokopa Marina Matina iznosili 5.753,32 kune,

da je tužiteljima rješenjem Centra za socijalnu skrb Vukovar od 17. prosinca 2010. priznato pravo na stalnu pomoć u iznosu od 1.250,00 kuna mjesečno počev od 1. prosinca 2010.,

da je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: St-2067/18-15 od 4. ožujka 2019. nad tuženikom otvoren stečajni postupak.

Po prijedlogu tužitelja sud je rješenjem poslovni broj: Pn-143/2017-16 od 22. veljače 2019. na okolnost utvrđenja činjenice je li tuženik poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka šetnog događaja 7. svibnja 2010., na kojem području su izvođeni radovi na desnoj obali rijeke Dunav od 1335+900 rkm do 1337+451 rkm prema elaboratu Hrvatskih voda iz siječnja 2010. po vještaku građevinske struke Građevinskom fakultetu u Zagrebu.

Vještak u svom nalazu i mišljenju dostavljenom ovom sudu 9. travnja 2019. (list 217-222 spisa) kojem parnične stranke nisu prigovorile, navodi da tuženik nije prijavio gradilište inspekciji rada i da nije imao izrađen plan izvođenja radova kojim se međuostalim utvrđuju načini ograđivanja gradilišta i sprječavanja pristupa neovlaštenim osobama na gradilište, da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta te da kao takvo podliježe regulativi gradnje i zaštite na radu u građevinarstvu, da je postojala realna mogućnost ograđivanja prostora i sprječavanja pristupa do mjesta priveza plovila odnosno na mjesto nesretnog događaja i da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka šetnog događaja.

Saslušanjem svjedoka Danijela Šimunića sud je utvrdio da se teglenica nalazila u zoni gradilišta, da gradilište nije bilo ograđeno, da nije bilo upozorenja, da je gradilište bilo dugačko oko 1 km, da na teglenici nema prostorija za posadu, da se na teglenici nalazio građevinski materijal i da su se na mjestu događaja radovi obavljali tri do četiri dana.

Saslušanjem svjedoka Josipa Mravunca sud je utvrdio da tuženik nije imao suglasnosti za izvođenje radova, da je dana 8. svibnja 2010. saznao za događaj i obavio inspekciju plovila i gradilišta, da je tuženiku zabranio obavljanje daljnjih radova, da se suglasnost mora tražiti najkasnije 8 dana prije početka radova, da su se na mjestu događaja radovi obavljali i prije inspekcije, da je teglenica sa koje je dijete palo u vodu bila na mjestu gdje su obavljani građevinski radovi, da gradilište nije bilo ograđeno i da su teglenice s građevinskim materijalom stigle 4. svibnja 2010.

Saslušanjem svjedoka Gorana Đurokovića sud je utvrdio da je vrijeme događaja u kojem je smrtno stradao Marin Matin bio direktor tuženika, da su u to vrijeme bili izvođeni hidrotehnički radovi na obali rijeke Dunav, da je za izvođenje tih radova potrebno da sa vodnog puta bude osiguran građevinski materijal jer se radovi izvode sa vode, da je zbog toga bila usidrena ravna blatnjača, da se na njoj nalazio građevinski materijal i alat potreban za izvođenje radova, da je gradilište označeno na početku i na kraju tako da se na početku i na kraju nalazi tabla sa svim podacima o izvođaču radova, investitoru, vrsti radova itd., da se građevinski radovi nisu izvodili cijelom dužinom gradilišta, da se gradilište na obali rijeke Dunav može ograditi cijelom dužinom samo ako se izvode radovi cijelom duljinom što ovdje nije bio slučaj, da se nadzor osigurava 24 sata, da je za nadzor plovila bio zadužen zaposlenik Vodogradnje, da je njegov zadatak da nadzire flotu koja je usidrena radi obavljanja hidrotehničkih radova, da je smješten na jedno od plovila s kabinom odakle obavlja nadzor, da za slučaj da se netko neovlašteno zatekne na nekom od plovila dužan je upozoriti ga da se udalji sa plovila a ako to ne bi učinio ovlašten je pozvati policiju i da tuženik nije pribavio potrebne suglasnosti za izvođenje radova.

Saslušanjem svjedoka Marka Čirića sud je utvrdio da je 7. svibnja 2010. bio s Marinom Matinom u trenutku kada je pao sa šlepa u Dunav, da je Marin Matin na mjestu događaja bio prvi puta jer ga roditelji nisu puštali, da su se preko dasaka koje su bile postavljene popeli na šlep sa obale, da na šlepu nije bilo nikoga niti je bio netko od radnika u blizini, da su bili sami, da se na šlepu nalazio šljunak na koji se Marin Matin popeo kako bi se niz njega spustio, da je zapeo za metalnu šipku i pao u Dunav, da je svjedok otrčao kući kako bi rekao svojim roditeljima što se dogodilo, da je već došla policija kada se s njima vratio na mjesto događaja, da je Marin Matin bio mirnijeg karaktera i poslušan i da s Marinom Matinom nikada nije išao na Dunav.

Saslušanjem I-tužitelja i zakonskog zastupnika IV-tužiteljice sud je utvrdio da njegovo žalovanje za sinom Marinom Matinom nikada nije prestalo, da je Marin bio dobro i poslušno dijete, discipliniran i pozitivnog stava prema životu, da je Marin bio nerazdvojan sa sestrom Lorenom, da je mlt. Laura u vrijeme njegove smrti bila predškolskog uzrasta i da je shvaćala značaj gubitka brata, da je Marin bio odličan učenik uzornog ponašanja, da je njihov stan od Dunava udaljen oko 1 km, da je znao da ne smije ići sam do Dunava, da mu je branio odlazak na Dunav jer nije bio dobar plivač, da je poznato da je Dunav opasna rijeka i za iskusne plivače zbog virova i stabala koje sa sobom nosi, da je toga dana vodostaj Dunava bio visok i da je plutalo dosta stabala i grana, da je Marin znao da do Dunava mogu samo zajedno, da nema račune za kupnju žalobne odjeće i za karmine što je zajedno koštalo oko 17.000,00 kuna, da je njihov stan površine oko 56 m², da su djeca imala zajedničku sobu i da ga je Marin na dan kada se dogodila nesreća pitao smije li otići do Dunava i da mu je odgovorio da zna da tamo ne smije ići.

Saslušanjem II-tužiteljice Romine Matin sud je utvrdio da je za sina Marina bila vezana, da je s njim provodila dosta slobodnog vremena, da je Marin u vrijeme smrti bio učenik trećeg razreda osnovne škole, da je bio kod kuće osim kada je bio u školi i na igranju s prijateljima, da je u vrijeme događaja bila nezaposlena tako da je s njim provodila puno vremena, da nikada nije imala problema što se tiče nadzora nad Marinom, da je uvijek znala gdje se nalazi i s kim se druži, da se uglavnom kretao 200 metara od zgrade, da na dan kada je

Marin stradao nije bila kod kuće, da je toga dana kod kuće bio njezin suprug, da su se čuli telefonom, da joj je rekao da se Marin igra s prijateljima u blizini zgrade, da je u Marina imala veliko povjerenje, da su do Dunava uglavnom išli šetati svi zajedno, da Marin tamo nije odlazio sam, da se prije nego što se otišao igrati s prijateljima javio ocu da ide igrati nogomet na školsko igralište koje se nalazi u blizini, da je znao da ne smije ići sam do obale Dunava, da njezino žalovanje traje i danas, da prvih sedam mjeseci nije mogla jesti, piti niti spavati, da se liječila po psihijatru, da je Marin bio uzorno dijete, odličan učenik i jako vezan uz nju, da su svi u obitelji vezani jedni za druge, da nema račune za crninu i da je bila protiv njegovog druženja s Markom Ćirićem koji živi u blizini i to iz razloga što se radi o djetetu koje je bio često vani bez nadzora odraslih.

Saslušanjem III-tužiteljice Lorene Matin sud je utvrdio da je 7. svibnja 2010. Marin bio u školi, da je napisao zadaću i pospremio svoje knjige te je pitao oca može li se otići igrati van, da se s mlađom sestrom igrala ispred stana da je čula oca koji je povišenim tonom rekao "znaš da tamo ne smiješ ići", da nije čula što je Marin rekao ocu, da se njezin brat Marin otišao igrati ispred zgrade a poslije iza zgrade tako da ga nije mogla vidjeti, da su se bojali odlaziti na obalu Dunava, da su znali da je to opasno, da je Marin bio poslušan, da je bila jako vezana za brata, da su imali zajedničku sobu, da njezino žalovanje nije prestalo bez obzira na protek vremena, da se njihov stan nalazi u prizemlju tzv. desetodomke tako da je iz stana mogla vidjeti da se Marin igra na travnjaku ispred stana, da Marin nije imao predrasude prema djeci problematičnog ponašanja i da je Marku Ćiriću htio pružiti priliku ili mu pomoći da se promijeni.

Građevinskim vještačenjem koje je prihvatio kao stručno i objektivno sud je utvrdio da tuženik nije prijavio gradilište inspekciji rada i da nije imao izrađen plan izvođenja radova kojim se između ostalog utvrđuju načini ograđivanja gradilišta i sprječavanja pristupa neovlaštenim osobama na gradilište, da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta te da kao takvo podliježe regulativi gradnje i zaštite na radu u građevinarstvu, da je postojala realna mogućnost ograđivanja prostora i sprječavanja pristupa do mjesta priveza plovila odnosno na mjesto nesretnog događaja i da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja.

Rješenjem ovog suda poslovni broj:Pn-143/2017-20 od 7. svibnja 2019. u ovoj pravnoj stvari utvrđen je prekid postupka jer su nad tuženikom nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka, a rješenjem ovog suda poslovni broj:Pn-143/2017-22 od 8. srpnja 2019. postupak je nastavljen te se dalje vodi pod poslovnim brojem:Pn-25/2020.

Tužitelji I-IV u pismenom podnesku od 22. srpnja 2020. navode da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da tuženik, iako je mogao, nije ogradio prostor na kojem je izvodio građevinske radove, da je taj propust u uzročno-posljedičnoj vezi s nastalom štetom jer da je prostor bio ograđen Marin Matin ne bi mogao pristupiti teglenici.

U pismenom podnesku zaprimljenom kod ovog suda 23. srpnja 2019. stečajni upravitelj tuženika navodi da je dana 12. lipnja 2019. održano ispitno i izvještajno ročište, da je stečajnom upravitelju naložena dopuna izvješća, da rješenje o utvrđenim tražbinama nije doneseno, da stečajni sudac nije donio rješenje o utvrđenim tražbinama niti je uputio vjerovnike osporenih tražbina na parnicu te smatra da je nastavak ove parnice preuranjen.

Tužitelji I-IV u pismenom podnesku od 27. rujna 2019. na navode iz pismenog podneska stečajnog upravitelja od 23. srpnja 2019. očitovali su se tako da ističu da je rješenje ovog suda o nastavku postupka od 4. lipnja 2019. postalo pravomoćno, da se smatra da je stečajni upravitelj preuzeo postupak, da je stečajni upravitelj osporio tražbinu tužitelja i da je rješenje kojim je tražbina osporena postalo pravomoćno, da nema zapreke da tužitelji i prije donošenja rješenja o upućivanju u parnicu zatraže nastavak postupka te predlažu da se ovaj postupak nastavi.

Na glavnoj raspravi održanoj 1. listopada 2020. tužitelji su specificirali tužbeni zahtjev tako da traže da se utvrdi osnovanom tražbina tužitelja prijavljena dana 24. ožujka 2019. za I-tužitelja Kristijana Matina u iznosu od 236.553,32 kune pod rednim brojem 59., za II-tužiteljicu Rominu Matin u iznosu od 221.500,00 kuna pod rednim brojem 84., za III-tužiteljicu Lorenu Matin u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 61. i za IV-tužiteljicu Matin mlt. Lauru u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 71., a tuženik po stečajnom upravitelju u odnosu na specificirani tužbeni zahtjev ističe da su tužitelji bili u obvezi prijaviti sve svoje tražbine nastale do dana otvaranja stečajnog postupka s naslova glavnog duga, zateznih kamata nastalih do dana otvaranja stečajnog postupka 4. ožujka 2019. kao i nastalih sudskih troškova također do dana otvaranja stečajnog postupka budući da je Stečajnim zakonom jasno određeno da i nedospjele tražbine dospijevaju s danom otvaranja stečajnog postupka.

Predmet ovog spora je utvrđenje osnovanosti tražbina tužitelja I-IV prijavljenih dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem:St-2067/2018. s naslova naknade štete zbog smrti sina tužitelja I-II odnosno brata tužiteljica III-IV Marina Matina koji je stradao 7. svibnja 2010. u Vukovaru, koje tražbine je stečajni upravitelj osporio.

Na temelju provedenog dokaznog postupka u kojem je građevinskim vještačenjem utvrđeno da tuženik nije prijavio gradilište inspekciji rada i da nije imao izrađen plan izvođenja radova kojim se između ostalog utvrđuju načini ograđivanja gradilišta i sprječavanja pristupa neovlaštenim osobama na gradilište, da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta te da kao takvo podliježe regulativi gradnje i zaštite na radu u građevinarstvu, da je postojala realna mogućnost ograđivanja prostora i sprječavanja pristupa do mjesta priveza plovila odnosno na mjesto nesretnog događaja i da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja, sud je ocijenio da od djelatnosti tuženika kao izvođača radova sanacije obaloutvrde rijeke Dunav kod Vukovara rkm 1337+106 do 1337+451 potječe povećana opasnost od štete budući da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta, a tuženik nije poduzeo mjere zaštite gradilišta od neovlaštenog pristupa.

U takvim okolnostima odštetna odgovornost tuženika ocjenjuje se po kriteriju objektivne odgovornosti u smislu odredbe čl. 1045. st. 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj:35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) kojom je propisano da se za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju, za koju odgovara osoba koja se njome bavi (čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima).

Po stajalištu ovog suda povećana opasnost od štete nastala je od djelatnosti tuženika jer je tuženik kao izvođač radova na sanaciji obaloutvrde rijeke Dunav kod Vukovara rkm 1337+106 do 1337+451 bez potrebnih suglasnosti Agencije za vodne putove i Lučke kapetanije Vukovar propustio poduzeti sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja kako bi spriječio nastanak štete tako da postoji uzročna veza između štetne radnje tuženika i štete nastale 7. svibnja 2020., kada je Marin Matin sa teglenice na kojoj se nalazio građevinski materijal za izvođenje radova pao u Dunav i utopio se, za koju odgovara tuženik bez obzira na krivnju.

Šteta nije nastala radnjom oštećenika niti je nastala zbog propusta njegovih roditelja kako to tvrdi tuženik, jer u smislu odredbe čl. 93. st. 4. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj: 103/15 i 98/19) roditelji ne smiju dijete predškolske dobi ostaviti bez nadzora osobe starije od šesnaest godina, a u vrijeme štetnog događaja Marin Matin bio je dječak u dobi od deset godina.

Odlučujući o visini tražbine I-tužitelja Kristijana Matina sud je cijeneći sve okolnosti slučaja, a posebice činjenicu da je sin I-tužitelja Marin Matin u vrijeme smrti 7. svibnja 2010.

bio u dobi od 10 godina, da su svi u obitelji vezani jedni za druge i da za njim nije prestao žalovati, u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002. godine, I-tužitelju je utvrdio osnovanom tražbinu s osnova pravične novčane naknade zbog smrti bliske osobe u iznosu od 220.000,00 kuna. Tražbinu I-tužitelja kojom traži naknadu imovinske štete i to: za trošak pokopa iznos od 7.053,32 kune, za trošak žalobne odjeće iznos od 4.500,00 kuna i za trošak karmina u iznosu od 5.000,00 kuna sud je utvrdio djelomično osnovanom budući da prema računu Komunalca d.o.o. Vukovar, PJ Novo Groblje – Dubrava od 18. svibnja 2010. (list 83 spisa), uplatnici br. U-00352 od 18. svibnja 2010. (list 84 spisa), uplatnici Gradskog puhačkog orkestra Vukovar br. 7/2010 od 10. svibnja 2010. (list 86 spisa) i ponudi Komunalca d.o.o. Vukovar, PJ Novo Groblje – Dubrava broj:0004-001 od 18. svibnja 2010. (list 87 spisa) troškovi pokopa iznose 5.753,32 kune dok troškove žalobne odjeće u iznosu od 4.500,00 kuna i troškove karmina u iznosu od 5.000,00 kuna I-tužitelj nije dokazao. Stoga je osnovana tražbina I-tužitelja s naslova naknade imovinske štete u iznosu od 5.753,32 kune dok je preostali dio tražbine I-tužitelja s naslova naknade imovinske štete u iznosu od 10.800,00 kuna neosnovan.

Odlučujući o visini tražbine II-tužiteljice Romine Matin sud je cijeneći činjenicu da je njezin sin Marin Matin u vrijeme smrti 7. svibnja 2010. bio u dobi od 10 godina, da prvih sedam mjeseci nije mogla jesti, piti niti spavati, da se liječila po psihijatru, da je Marin bio uzorno dijete, odličan učenik i jako vezan uz nju, da su svi u obitelji vezani jedni za druge i da njezino žalovanje traje i danas, u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002. godine, II-tužiteljici s osnova pravične novčane naknade zbog smrti bliske osobe utvrdio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 220.000,00 kuna. Budući da II-tužiteljica nije dokazala koji iznos troškova je imala za kupnju žalobne odjeće, neosnovana je tražbina II-tužiteljice s naslova naknade imovinske štete u iznosu od 1.500,00 kuna.

Odlučujući o visini tražbine III-tužiteljice Lorene Matin sud je cijenio sve okolnosti slučaja a posebice činjenicu da je s bratom Marinom Matinom bila jako povezana, da je u vrijeme njegove smrti bila u dobi od 12 godina i da njezino žalovanje za njim nije prestalo, u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002. godine, III-tužiteljici s osnova pravične novčane naknade zbog smrti bliske osobe utvrdio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 75.000,00 kuna.

Odlučujući o visini tražbine IV-tužiteljice Matin mlt. Laure sud je cijenio sve okolnosti slučaja a posebice činjenicu da je u vrijeme smrti njezinog brata Marina Matina bila predškolskog uzrasta, da su svi u obitelji bili vezani jedni za druge i da je shvaćala značaj gubitka brata, u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002. godine, IV-tužiteljici s osnova pravične novčane naknade zbog smrti bliske osobe utvrdio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 75.000,00 kuna.

Stoga je ovaj sud utvrdio osnovanost tražbine I-tužitelja Kristijana Matina u iznosu od 225.753,32 kune prijavljene pod rednim brojem 59., preostali dio tužbenog zahtjeva I-tužitelja u iznosu od 10.800,00 kuna odbio je kao neosnovan, zatim osnovanost tražbine II-tužiteljice Romine Matin utvrdio je u iznosu od 220.000,00 kuna prijavljene pod rednim brojem 84., preostali dio tužbenog zahtjeva II-tužiteljice u iznosu od 1.500,00 kuna odbio je kao neosnovan, dok je osnovanost tražbine III-tužiteljice Lorene Matin utvrdio u iznosu od 75.000,00 kuna prijavljene pod rednim brojem 61. i osnovanost tražbine IV-tužiteljice Matin mlt. Laure utvrdio je u iznosu od 75.000,00 kuna prijavljene pod rednim brojem 71. u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem:St-2067/2018.

O parničnim troškovima sud je odlučio temeljem čl. 154. st. 3. u vezi s odredbom čl. 164. st. 4. Zakona o parničnom postupku.

Tužiteljima I-IV priznati su troškovi potrebni za vođenje parnice i to: sastav tužbe u iznosu od 7.060,00 kuna, za sastav pismenog podneska od 29. prosinca 2011. u iznosu od 7.060,00 kuna, za zastupanje na ročištu 17. travnja 2012. u iznosu od 7.060,00 kuna, za zastupanje na ročištu 12. veljače 2014. u iznosu od 1.765,00 kuna, za zastupanje na ročištu 27. veljače 2014. u iznosu od 7.060,00 kuna, za zastupanje na ročištu 25. studenoga 2014. u iznosu od 7.060,00 kuna, za zastupanje na ročištu 13. siječnja 2015. u iznosu od 7.060,00 kuna, za sastav žalbe protiv presude od 23. siječnja 2015. u iznosu od 8.825,00 kuna, za zastupanje na ročištu 3. listopada 2018. u iznosu od 6.080,00 kuna, za zastupanje na ročištu 5. studenoga 2018. u iznosu od 6.080,00 kuna, za zastupanje na ročištu 5. prosinca 2018. u iznosu od 6.080,00 kuna, za sastav pismenog podneska od 3. listopada 2018., kojim je smanjen tužbeni zahtjev, u iznosu od 6.080,00 kuna, za sastav pismenog podneska od 15. srpnja 2019. u iznosu od 6.080,00 kuna, za sastav pismenog podneska od 27. rujna 2019. u iznosu od 6.080,00 kuna, za zastupanje na ročištu 1. listopada 2020. u iznosu od 6.080,00 kuna, za zastupanje više osoba (II, III i IV-tužitelja) povišenje 30% na iznos od 95.510,00 kuna u iznosu od 28.653,00 kune, za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% na iznos od 124.163,00 kune u iznosu od 31.040,75 kuna, za trošak građevinskog vještačenja u iznosu od 6.250,00 kuna i za troškove goriva u iznosu od 2.720,00 kuna koji troškovi su odmjereni prema Tbr. 7. st. 1., Tbr. 8. t. 1., Tbr. 9. t. 1., Tbr. 9. t. 5., Tbr. 10. t. 1., Tbr. 36. t. 1., Tbr. 42. i prema Tbr. 46. t. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj:142/12) u ukupnom iznosu od 164.173,75 kune.

S obzirom da je tužbeni zahtjev tužiteljica III- IV u cijelosti prihvaćen i da tužitelji I-II nisu uspjeli u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, sud je naložio tuženiku da tužiteljima I-IV u cijelosti nadoknadi parnične troškove odmjerene u iznosu od 164.173,75 kune u određenom roku.

Slijedom iznijetog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

U Vukovaru 10. studenoga 2020.

S u d a c:
Silvia Gretschl-Kajba

Dokument je elektronički potpisan:
SILVIA GRETSCHL-KAJBA

Vrijeme potpisivanja:
10-11-2020
13:26:02

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
2.5.4.97=#130D485296393373030338393835
L=VUKOVAR
S=GRETSCHL-KAJBA
G=SILVIA
CN=SILVIA GRETSCHL-KAJBA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba drugostupanjskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka u roku od 15 dana putem ovog suda.

DOSTAVITI:

1. tužiteljima I-IV putem punomoćnika Zorana Šarića, odvjetnika iz Osijeka
2. tuženiku putem stečajnog upravitelja Nade Gagro, odvjetnice iz Vinkovaca
3. umješaču na strani tuženika putem punomoćnika Saše Golubovića, dipl. iur.

Broj zapisa: **1789a-a6e33**

Kontrolni broj: **0504c-8cc7a-80c08**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SILVIA GRETSCHL-KAJBA, L=VUKOVAR, O=OPĆINSKI SUD U VUKOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

VODOGRADNJA OSIJEK d.d. u stečaju

Osijek, Petofi Sandora 206a

6 St-2067/2018

IBAN HR 57240200611000916410

stečajna upraviteljica

Nada Gagro, odvjetnica

Pozivom na broj:Pn-25/2020

Republika Hrvatska

Općinski sud u Vukovaru

Pravna stvar:

Tužitelji: Laura Matin OIB 5034063991, Kristijan Matin OIB 0014329524, Lorena Matin OIB 46645463264 i Romina Matin OIB 54274734981, svi iz Vukovara, Kralja Zvonimira 36

Tuženik: VODOGRADNJA OSIJEK d.d. u stečaju, Petofi Sandora 267a Osijek koju zastupa stečajna upraviteljica Nada Gagro, odvjetnica u Vinkovcima, Glagoljaška 52

Žalba tuženika

e-komunikacija

Tuženik na presudu broj Pn-25/2020-11 od 10. studenog 2020. godine, a koja je isti dan objavljena na e-oglasnoj ploči suda u ostavljenom roku ulaže

Ž a l b a

Pobijanom presudom sud je djelomično u odnosu na I-tužitelja i II-tužitelja, a u odnosu na III-tužitelja i IV-tužitelja u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev, a sve kako je pobliže navedeno u pobijanoj presudi i naložio tuženiku da plati troškove u iznosu od 164.173,75 kn.

Nezadovoljan donijetom presudom, tuženik istu pobija i svih zakonskih razloga, kao što pobija i odluku o trošku.

Tuženik bi uvodno istaknuo da je pravna osoba u stečaju i da se na njega prvenstveno primjenjuje Stečajni zakon (Narodne novine broj 71/2015 i 104/2017- dalje SZ) kao lex specialis, koju činjenicu je sud potpuno zanemario, pa će se tuženik najprije referirati na povrede odredbi SZ-a.

Naime, tužitelji su trebali postaviti tužbeni zahtjev sukladno odredbi čl. 270. SZ-a gdje jasno stoji da se u parnici utvrđenje osnovanosti osporene tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je to naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, a što su tužitelji propustili učiniti.

Budući da su tužitelji nakon što je određen nastavak parničnog postupka tražili od suda deklarativnu pravnu zaštitu kojom bi sud utvrdilo postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku, ali nisu u skladu s odredbom čl .270 .SZ-a naveli osnove i ispllatni red svojih tražbina ,takvi tužbeni zahtjevi nije bili podobni za raspravljanje u ovom parničnom postupku.

Stoga je sud trebao sukladno odredbi čl .109. st.1.Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj53/91,91/92,112/99,88/01, 117/03,88/05, 2/07,84/08,96/08,123/08,57/11,148/11-pročišćeni tekst,25/18,89/14 i 70/2019 -dalje ZPP)pozvati tužitelje na ispravak tužbe, a što je prvostupanjski sud propustio učiniti.

To što je sud odlučio o tužbenim zahtjevima tužitelja, propustivši pri tome osnovu tužiteljevih tražbina i u kojem ispllatnom redu se nalaze utvrđene tražbine, izreka presude je nerazumljiva, pa je time počinjena bitne povrede odredbe čl. 354. st.st.2.t.11. ZPP-a.

Naime, tužitelji bi nakon okončanja ovog parničnog postupka trebali od stečajnog suca u stečajnom postupku koji se provodi na d tuženikom tražiti sukladno odredbi čl .271.st.2. SZ-a ispravak tablice ispitanih tražbina, ali kako u pobijanoj presudi nije navedeno u kojem se ispllatnom redu te tražbine nalaze, stečajni sudac ne bi mogao izvršiti ispravak te tablice.

Tuženik ukazuje na više odluka Visokog trgovačkog suda vezano za postavljanje tužbenog zahtjeva pa tako i na PŽ-4302/04 od 14.ožujka 2006. i PŽ-670/04 od 06.veljače 2007. godine.

Sud je u odnosu na dosuđene troškove tužiteljima postupio protivno odredbi čl. 165. st. 3.SZ-a.

Naime, parnični troškovi koji su nastali do prekida postupka tužitelji se trebali prijaviti u stečajnom postupku ,a nesporno je da to tužitelji nisu učinili, tako da se kao dugovi stečajne mase mogu namiriti samo troškovi koji su za tužitelja na nakon prekida postupka.

Stoga sud nije mogao naložiti tuženiku plaćanje parničnih troškova u iznosu 164.173,75 kn, već samo onih koji su nastali nakon određivanja nastavka postupka.

Tuženik ponovo ukazuje više odluka Visokog trgovačkog suda vezano za troškove pa tako PŽ-5180/05 od 09.rujna 2005. godine i PŽ-4884/08 od 26.studenog 2008.godine.

Nadalje sud je počinio apsolutno bitno povredu odredbe čl.354.st.2.t.6. ZPP-a jer stečajnom upravitelju tuženika nije dostavljen nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke.

Naime, nesporno je da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak dana 04 .ožujka 2019 .godine i da je sukladno odredbi čl .101. st.2 .ZPP-a punomoćniku tuženika prestala punomoć ,pa sud nije mogao nalaz i mišljenje vještaka dostaviti punomoćniku tuženika već isključio stečajnom upravitelju kako bi se isti pa mogao na isti očitovati, a što je sud propustio učiniti.

Tuženik stoga u žalbenom postupku osporava nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke je isti nije sačinjen u skladu s pravilima struke.

U nalazu se tvrdi da izvođač , ovdje tuženik nije prijavio gradilište inspekciji rada, jer se navodi da temeljem čl. 8.tada važećeg Pravilnika o zaštiti na radu na privremenim i pokretnim gradilištima (Narodne novine broj 51/2008)da je tuženik(koji je bio izvođač)bio dužan u roku od najmanje 8 dana prije početka izvođenja radova dostaviti prijavu gradilišta tijelu nadležnom uza poslove inspekcije rada odnosno drugom

nadležnom tijelu uz dostavu plana izvođenja radova sačinjenog u skladu s odredbom članka 7. istog Pravilnika.

Međutim, u navedenom Pravilniku jasno stoji da je to obveza investitora, a ne izvođača radova, a upravo je nalaz i mišljenje vještaka bio najvažniji dokaz sudu kada je odlučivao o tužbenim zahtjevima tužitelja.

Tuženik je radove izvodio sukladno zadanom elaboratu od strane investitora (Hrvatske vode), a pa sve što u nalazu navodi kao propusti tuženika, mogu biti jedino propusti investitora.

U nalazu se nadalje konstatira da je isti raden na temelju dokumentacije u spisu. Ako je tome tako, vještak je propustio utvrditi temeljem dokumentacije koja se nalazi u spisu da je teglenica bila pravilno usidrena, tehnički ispravna, imala je svjedodžbu, opremu i oznake te je bila pod nadzorom posade tegljača „Branimir“, plovne dizalice „Voćinka“ i teglenice TO 1701, a što je vidljivo iz dopisa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprave za sigurnost plovidbe, zaštitu mora i unutarnjih voda koji se nalazi u spisu, da je ista bila usidrena izvan mjesta gdje su se izvodili radovi i da se nesretni događaj desio izvan radnog vremena.

Naime, radovi su izvođeni na desnoj obali rijeke Dunav od 1335+900rkm do 1337+451 rkm, što je vidljivo iz Elaborata naručitelja radova (Hrvatske vode) iz siječnja 2010. godine, a nesretni slučaj se dogodio na lokaciji 1337+500rkm, što je razvidno iz Zapisnika o očevidu, dakle 50 metara izvan lokacije izvođenja radova.

Tuženik je mišljenja da pravilno usidrena teglenica koja nakon radnog vremena nije bila u pogonu ne predstavlja opasnu stvar, odnosno nesreća koja se dogodila ne potječe uslijed svojstava same teglenice, pa ne postoji niti objektivna odgovornost tuženika.

Ukoliko bi se prihvatio zaključak prvostupanjskog suda onda bi svako usidreno plovilo uz obalu rijeke ili mora predstavljalo opasnu stvar, pa bi vlasnik morao ograđivati pristup svom plovilu nakon sidrenja kako bi se spriječio pristup neovlaštenim osobama, jer bi u protivnom bio odgovoran za štetu koju neka osoba pretrpi ukoliko se osklizne i nastrada prilikom neovlaštenog pristupa plovilu.

Iz samog iskaza I-tužitelja (oca smrtno stradalog) je razvidno da je isti zabranio svom sinu da ide sam na Dunav jer je to opasna rijeka i jer je isti bio neplivač, pa je pogrešan zaključak suda da nema nikakve odgovornosti samog stradalog, odnosno da nije bilo nikakvih propusta u nadzoru roditelja, odnosno da tužitelji nisu doprinijeli štetnom događaju.

Na temelju svega iznijetog, tuženik predlaže se njegova žalba uvažiti ukine prvostupanjska odluka i vrati na ponovni postupak.

U Vinkovcima, 23. studeni 2020. godine

Tuženik po stečajnoj upraviteljici:

Nada
Gagro

Digitalno
potpisao: Nada
Gagro
Datum:
2020.11.23
13:38:10 +01'00'

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Nada Gagro**, OIB 04212100945, dana **23.11.2020.** u **13:55:05** sati u svojstvu **Stečajni upravitelj** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Općinski sud u Vukovaru
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	Pn-25/2020
Primjedba	-

Podnesak

Vrsta	Žalba
Podnositelj	Nada Gagro - Stečajni upravitelj
Broj stranica	4
Naziv datoteke sa sadržajem	žalba tuženika u Pn-25-2020.-digitalno potpisana.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	182,8 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	4ee706ee98735e3cb4e29b6483afd7108ee4f7009bcd47bf255774e1ae2f8ff2

Republika Hrvatska
Županijski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 33

Broj: Gž-777/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Vukovaru, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda: Željka Marin, kao predsjednika vijeća, te suca izvjestitelja Vesne Vrkić Perak i Krešimira Biljan, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kristijana Matin, OIB: 00141329524, Romine Matin, OIB: 54274734981, Lorene Matin, OIB: 46645463264 i Matin malodobne Laure, OIB: 50340639911, zastupana po z.z. Kristijanu Matin, svi iz Vukovara, K. Zvonimira 36, svi zastupani po ZOU Zoran Šarić i Slavko Nedić iz Osijeka, protiv tuženika Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, Š. Petefija 206a, Osijek, OIB: 84765164046, zastupan po stečajnom upravitelju Nadi Gagro, odvjetniku iz Vinkovaca, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Merkur osiguranje d.d. Zagreb, Ulica Kneza Ljudevita Posavskog 31, Zagreb, OIB: 08937835435, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, odlučujući o žalbama tuženika i umješača, protiv presude Općinskog suda u Vukovaru broj: Pn-25/2020. od 10. studenoga 2020., na sjednici vijeća održanoj dana 12. siječnja 2021.,

presudio je

Odbijaju se žalbe tuženika i umješača kao neosnovane, te se prvostupanjska presuda Općinskog suda u Vukovaru broj: Pn-25/2020. od 10. studenoga 2020. potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Vukovaru broj: Pn-25/2020. od 10. studenoga 2020. djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja Kristijana Matin te je utvrđena osnovanom njegova tražbina u iznosu od 225.753,32 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 59. koji postupak se vodi kod Trgovačkog suda u Osijeku pod brojem: St-2067/2018., dok je preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 10.800,00 kuna odbijen, zatim djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice Romine Matin i utvrđena osnovanom njezina tražbina u iznosu od 220.000,00 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 84., dok je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.500,00 kuna, a u cijelosti je prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice Lorene Matin i utvrđena osnovanom njezina tražbina u iznosu od 75.000,00 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 61., kao i tužbeni zahtjev tužiteljice Matin

malodobne Laure i utvrđena osnovanom njezina tražbina u iznosu od 75.000,00 kuna prijavljena dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pod rednim brojem 71.

Istom presudom naloženo je tuženiku da tužiteljima naknadi parnične troškove u iznosu od 164.173,75 kuna.

Protiv navedene presude žalio se tuženik zbog svih žalbenim razloga. Predložio je da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Protiv navedene presude žalio se i umješač zbog bitne povrede odredaba postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili preinači i tužbeni zahtjev odbije.

Na žalbe nije odgovoreno.

Žalbe tuženika i umješača nisu osnovane.

Prvostupanjski sud je potpuno i istinito utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, te nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Tužitelji su naime protiv tuženika dana 25. studenoga 2011. podnijeli tužbu radi naknade štete tvrdeći da je njihov sin, odnosno brat dana 7. svibnja 2010. Marin Matin smrtno stradao na način da je sa šlepa pao u Dunav i utopio se, a za što da je odgovoran tuženik jer je izvodio građevinske radove na obaloutvrđi rijeke Dunav, a da nije osigurao gradilište što je bio dužan da bi spriječio nekontrolirani pristup na gradilište – šlep.

Tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu jer da je do štetnog događaja došlo isključivo radnjom malodobnog Marina Matin koji se bez dozvole i neovlašteno popeo na plovni objekt u vlasništvu tuženika koji je bio pravilno usidren nakon radnog vremena.

U tijeku postupka nad tuženikom je otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj St-2067/2018. od 4. ožujka 2019. zbog čega su tužitelji na glavnoj raspravi 1. listopada 2020. postavili tužbeni zahtjev tako da zahtijevaju da se utvrdi osnovanom njihova tražbina prijavljena dana 24. ožujka 2019. i to za tužitelja Kristijana Matin u iznosu od 236.553,32 kuna pod rednim brojem 59., za tužiteljicu Rominu Matin u iznosu od 221.500,00 kuna pod rednim brojem 84., za tužiteljicu Lorenu Matin u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 61. i za tužiteljicu Matin malodobnu Lauru u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 71.

Dakle, predmet ovog spora je utvrđenje osnovanosti tražbina tužitelja prijavljenih dana 24. ožujka 2019. u stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Osijeku broj St-2067/2018. s naslova naknade štete zbog smrti sina odnosno brata tužitelja Marina Matin koji je smrtno stradao 7. svibnja 2010. u Vukovaru, a koje tražbine je stečajni upravitelj osporio.

Prvostupanjski sud je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja Kristijana i Romine Matin i utvrdio osnovanim njihove tražbine u iznosu od 225.753,32 kune, odnosno 220.000,00 kuna, a u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljica Lorene i malodobne Laure Matin i utvrdio osnovanim njihove tražbine u iznosu od 75.000,00 kuna za svaku, a jer je utvrdio da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja.

Protivno naime, žalbenim navodima tuženika i umješača provedenim dokazima, a posebno građevinskim vještačenjem utvrđeno je da tuženik nije prijavio gradilište inspekciji rada i da nije imao izrađen plan izvođenja radova kojim se između ostalog utvrđuju načini ograđivanja gradilišta i sprječavanja pristupa neovlaštenim osobama na gradilište, da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta i da kao takvo podliježe regulative gradnje i zaštite na radu u građevinarstvu, da je postojala realna mogućnost ograđivanja prostora i sprječavanja

pristupa do mjesta priveza plovila odnosno na mjesto nesretnog događaja i da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja, pa da od djelatnosti tuženika kao izvođača radova sanacije obaloutvrde rijeke Dunav kod Vukovara potječe povećana opasnost od štete budući da se mjesto događaja smatra dijelom gradilišta, a tuženik nije poduzeo mjere zaštite gradilišta od neovlaštenog pristupa.

Stoga se u takvim okolnostima odštetna odgovornost tuženika ocjenjuje po kriteriju objektivne odgovornosti u smislu odredbe članka 1045. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima kojom je propisano da se za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju za koju odgovara osoba koja se njome bavi.

Povećana opasnost od štete nastala je protivno žalbenim navodima tuženika i umješača od djelatnosti tuženika jer je tuženik kao izvođač radova na sanaciji obaloutvrde rijeke Dunav kod Vukovara bez potrebnih suglasnosti Agencije za vodne putove i Lučke kapetanije Vukovar propustio poduzeti sve potrebne mjere osiguranja gradilišta na mjestu nastanka štetnog događaja kako bi spriječio nastanak štete tako da postoji uzročna veza između štetne radnje tuženika i štete nastale 7. svibnja 2010. kada je Marin Matin sa teglenice na kojoj se nalazio građevinski materijal za izvođenje radova pao u Dunav i utopio se.

Protivno žalbenim navodima tuženika tužitelji su na glavnoj raspravi 1. listopada 2020. postavili tužbeni zahtjev upravo tako da traže da se utvrde osnovanim njihove tražbine prijavljene dana 24. ožujka 2019. i to za tužitelja Kristijana Matin u iznosu od 236.553,32 kuna pod rednim brojem 59., za tužiteljicu Rominu Matin u iznosu od 221.500,00 kuna pod rednim brojem 84., za tužiteljicu Lorenu Matin u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 61., i za tužiteljicu Matin malodobnu Lauru u iznosu od 75.000,00 kuna pod rednim brojem 71., a što je vidljivo i iz priloženih tablica priznatih i osporenih tražbina.

Prema stanju spisa sud je rješenjem Pn-143/2017. od 22. veljače 2019. odredio izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem po Građevinskom fakultetu u Zagrebu koje rješenje je primio ZOU Vučković Radojica i Baljak Sreten iz Osijeka koji je tada u postupku zastupao tuženika, a zatim je taj isti odvjetnički ured dana 11. travnja 2019. primio i nalaz vještačenja od 9. travnja 2019., pa je stoga neosnovan žalbeni navod tuženika da je sud počinio bitnu povredu odredaba postupka jer stečajnom upravitelju nije dostavljen nalaz i mišljenje vještačenja s obzirom da je nalaz i mišljenje dostavljen punomoćniku, a stečajni upravitelj je kod preuzimanja predmeta trebao onda preuzeti i nalaz vještačenja.

Slijedom izloženog, primjenom odredbe članka 368. stavak 1. Zakona o parničnom postupku žalbe je valjalo odbiti, a presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

Vukovar, 12. siječnja 2021.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Željko Marin

Dokument je elektronički potpisan:
ŽELJKO MARIN

Vrijeme potpisivanja:
19-01-2021
08:27:58

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U VUKOVARU
2.5.4.97=#130D4852393235399393930333531
L=VUKOVAR
S=MARIN
G=ŽELJKO
CN=ŽELJKO MARIN

Broj zapisa: **eb2f5-e53a4**

Kontrolni broj: **0e24b-a0c88-ceae6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKO MARIN, L=VUKOVAR, O=ŽUPANIJSKI SUD U VUKOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Vukovaru potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

IZVANSUDSKA NAGODBA

sklopljena dana 18. veljače 2021 godine u Osijeku između:

KRISTIJANA MATIN iz Vukovara, K. Zvonimira 36, OIB: 00141329524,
ROMINE MATIN iz Vukovara, K. Zvonimira 36, OIB: 54274734981,
LORENE MATIN iz Vukovara, K. Zvonimira 36, OIB: 46645463264,
LAURA mldb. MATIN iz Vukovara, K. Zvonimira 36, OIB: 50340639911,
zastupana po z.z. Kristijanu Matin, a svi zajedno zastupani po Zoranu Šarić,
odvjetniku u ZOU Zoran Šarić i Slavko Nedić, Osijek, D. Neumana 2, a prema
specijalnoj punomoći koja je sastavni dio ove nagodbe, kao stečajni vjerovnici
(u daljem tekstu: stečajni vjerovnici) s jedne strane

i

VODOGRADNJA OSIJEK D.D. U STEČAJU, Š. Petefija 206a, OIB:
84765164046 zastupan po stečajnom upravitelju Nadi Gagro, odvjetniku
iz Vinkovaca, kao stečajni dužnik (u daljem tekstu: stečajni dužnik) temeljem
suglasnosti Odbora vjerovnika, s druge strane.

I

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da je pravomoćnom presudom Općinskog
suda u Vukovaru broj Pn-25/2020 od 10. studenoga 2020 godine presuđeno da
se utvrđuju osnovanom tražbine stečajnih vjerovnika:

KRISTIJAN MATIN u iznosu od 225.753,32 kn
ROMINA MATIN u iznosu od 220.000,00 kn
LORENA MATIN u iznosu od 75.000,00 kn
LAURE mlt. MATIN u iznosu od 75.000,00 kn,

te je naloženu stečajnom dužniku – kao tuženiku da plati iznos od 164.173,75
kn na ime parničnog troška.

II

Ovom nagodbom stranke rješavaju pitanje prava na naplatu parničnih troškova
od strane stečajnih vjerovnika, dok se pitanje naplate glavne tražbine ovom
nagodbom ne rješava, te će se naplata ovog potraživanja ostvarivati isključivo u
stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom pred Trgovačkim
sudom u Osijeku pod broje St- 2067/2018.

III

Stečajni vjerovnik i stečajni dužnik suglasni su da stečajni dužnik dobrovoljno, u roku od 15 dana od dana potpisivanja nagodbe, isplati na žiro račun punomoćnika ovrhovoditelja IBAN: HR9525000091102100613 kod Addiko bank dd Zagreb iznos od 100.000,00 kn.

Isplatom ovog iznosa stečajni vjerovnici biti će namireni u cijelosti glede potraživanja za naplatu parničnih troškova po pravomoćnoj presudi iz članka I ove nagodbe, te se ovim putem odriču prava na naplatu preostalog dosuđenog iznosa parničnog troška u iznosu od 64.173,75 kn, kao i kamata na cjelokupan iznos parničnog troška.

Istovremeno stečajni dužnik se ovom nagodbom odriče prava na izjavljivanje revizije ili drugog pravnog lijeka protiv presude Općinskog suda Osijek, broj Pn-25/2020 od 10. studenoga 2020 godine, kao i presude Županijskog suda Vukovar, Gž-777/2020-3 od 12. siječnja 2021 godine.

IV

Ugovorne strane su ove nagodbu pročitale, razumjele, te ju znak svoje volje vlastoručno i potpisuju.

STEČAJNI VJEROVNICI

KRISTIJA MATIN

ROMINA MATIN

LORENA MATIN

LAURA mldb. MATIN

po punomoćniku Zoranu Šarić
odvjetniku iz Osijeka.

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
Zoran Šarić & Slavko Nedić
odvjetnik
ZORAN ŠARIĆ
OSIJEK, D. Neumana 2

STEČAJNI DUŽNIK

VODGRADNJA OSIJEK DD U STEČAJU

po stečajnoj upraviteljici Nadi Gagro

Vodogradnja Osijek d.d.
u stečaju
Osijek, Sandora Petefija 206A ©